

एकैकश्य (nom. abstr. von **एकैकश्य**) n. Einzelverhältniss: **एकैकश्यं** तदा योधा (man hätte den gen. erwartet) धार्तराष्ट्रस्य भारत । पर्यवर्तत गन्धर्वदेशभिर्दशभिः सह ॥ darauf fand ein Kampf statt, bei welchem je ein Krieger des Dh. zehn G. gegenüberstand, MBh. 3, 14903. **एकैकश्येन** यथानुपूर्वम् oder अनुपूर्वम् je einzeln der Reihe nach Bhāg. P. 5, 1, 34. 7, 15, 51.

एकैषिका (एक + एषिका?) f. N. einer Arzneipflanze, deren Oel gebraucht wird, Suçr. 1, 131, 20. 184, 1.

एकोक्ति (एक + उक्ति) f. ein einziger Ausdruck, ein einziges Wort: पुष्पदत्तौ पुष्पवत्तावेकोक्त्या (एकयोक्त्या AK. 1, 1, 3, 10) शशिभास्करौ H. 124. Trix. 2, 7, 9.

एकोत्तर (एक + उत्तर) adj. um Eines grösser, — mehr, je um Eines zunehmend Çat. Br. 10, 2, 3, 17. 13, 2, 4, 5. Jāñ. 3, 70. 179. Suçr. 1, 153, 13. adv. 122, 10. Çāñkh. Çr. 4, 10, 2.

एकोत्तरिका (von **एकोत्तर**) f. Titel des 4ten Âgama bei den Buddhisten Burn. Intr. 49. 50.

एकोदक (एक + उदक) adj. subst. in dem Grade mit Jemand verwandt, dass man mit ihm die Wasserspende für einen und denselben Verstorbenen darbringt, M. 5, 71. — Vgl. समनोदक.

एकोद्दिष्ट (एक + उ°, partic. von दिष् with उद्) n. näml. (आहु) eine einem einzigen (kürzlich) Verstorbenen geltende Todtenfeier Âçv. Gṛhy. 4, 7. M. 4, 110. VP. 314. 315. N. 1. — Vgl. एकानुदिष्ट.

एकान (एक + ऊन) adj. um Eines zu klein, woran Eines fehlt, in comp. mit विंशति zwanzig und den folgenden Zehnern: **एकानविंशति** neunzehn AV. 19, 23, 16. Māñd. Up. 3. H. 64.

एञ्, रैजति sich rühren, sich bewegen, sich in Bewegung setzen (vgl. इङ्) Naigh. 2, 14. Dhātup. 7, 60. अमदेया भूमिरेजति die Erde bebt RV. 5, 59, 2. 1, 63, 1. एवा ते गर्भं एजतु 5, 78, 7. यथा समुद्र एजति 8. VS. 8, 28. 23, 27. 28. Çat. Br. 3, 1, 3, 28. यदेजति पतति यच्च तिष्ठति AV. 10, 8, 11. 7, 20, 6. 12, 1, 46. RV. 10, 37, 2. Îçop. 3. Kāthop. 6, 2. यूयेन वृक्षिरेजति RV. 4, 10, 2. यदेजथा मरुतः AV. 6, 22, 2. 3. RV. 6, 25, 7. 8, 6, 29. 20, 4. VS. 40, 5. उद्देजति Çat. Br. 1, 5, 1, 25. शतान्यशीतिरष्टौ च सक्ष्माणि च विंशतिः । सर्पाणां प्रयुक्ता याति धृतराष्ट्रे जयमेजति ॥ MBh. 1, 800. partic. praes. एजत् n. das Bewegliche, Lebendige (wie जगत्): विश्वं दृक्कं भेषत् एजदस्मात् RV. 4, 17, 10. एजद्भुवं पत्यते विश्वमेकं चरेत्पतत्रि विष्णुं विज्ञातम् 3, 34, 8. 10, 88, 15. AV. 10, 8, 6. 12, 1, 3. 13, 2, 31. Mūñd. Up. 2, 2, 1. अनेजदज्ञच्च किञ्चित् Bhāg. P. 7, 3, 32. — caus. in Bewegung setzen, act. Çat. Br. 7, 5, 1, 9. med.: एजयते जतिषा मे Bhāg. P. 5, 2, 14. — एञ्, रैजते (vgl. धेञ्, रेञ्) leuchten Dhātup. 6, 20.

— अय med. wegbewegen, verjagen: अयो अपाचीरपरं अपैजते (vgl. P. 6, 1, 94) RV. 5, 48, 2. अपैजते प्रोरा अस्तेव शत्रून् 6, 64, 3.

— उद् act. sich rühren, sich erheben: उदैजतु प्रजार्पतिर्व्या प्रुमेण वाजिनो AV. 4, 4, 2. — caus. s. उदेजय.

— प्र med. प्रेजते P. 6, 1, 94, Sch. Vop. 2, 3.

— सम् act. sich erheben: एवेदु गून्किरणः समैजतु RV. 10, 27, 5.

एजत्क (vom partic. praes. von एञ्) 1) adj. zitternd: वलीपलित एजत्कः Bhāg. P. 9, 6, 12. — 2) m. ein best. Insect (rührig) AV. 5, 23, 7.

एज्यु (von एञ्) m. das Sichrühren, Beben (der Erde) AV. 12, 1, 18.

एजय (vom caus. von एञ्) adj. in Bewegung setzend, erzittern machend, verjagend Vop. 26, 38. in comp. mit einem acc. P. 3, 2, 28; s. अनङ्गमेजय, अरिमेजय, जनेमेजय, विश्वमेजय.

एजि m. N. pr. eines Mannes gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

रैज्य (von यञ् mit ञ्) adj. darzubringen Çat. Br. 1, 7, 3, 14.

एद्, रैठते (विवाधायाम्, welches durch शाब्दे und विकृते erklärt wird) Dhātup. 8, 14. Nach Einigen nur in Verbindung mit वि. — Vgl. क्रेद्.

एड 1) adj. taub AK. 2, 6, 1, 48. H. 454. Vgl. अनेड und एडमूक; aus dem zweiten Worte kann die Bed. gefolgert worden sein. — 2) m. eine Art Schaf: श्वेत्तराक्षेपूदधारा Kāty. Çr. 25, 4, 18. Vgl. एडक.

एडका (von एड) m. 1) eine Art Schaf: एडका नाम दक्षिणापथे मेयाकृतिः पशुः Sch. zu Kāty. Çr. 5, 3, 7. = मेय AK. 2, 9, 77. H. 1276. = वनच्छाग Trix. 2, 3, 9. पशुगवेडकम् MBh. 3, 10935. Verz. d. B. H. No. 897. SADDH. P. 4, 9, a. 33, a. — f. एडका gaṇa अनादि zu P. 4, 1, 4. gaṇa तिपकादि zu P. 7, 3, 45, Vārtt. 6. 6, 1, 88, Sch. Vgl. ऐडक. — 2) eine best. Arzneipflanze (viell. = एला) Suçr. 2, 54, 17.

एडकीप् (denom. von एडक) mit उप — उपेडकीयति und उपेड° P. 6, 1, 94, Sch.

एडगज m. N. einer Arzneipflanze, Cassia Tora oder alata, AK. 2, 4, 5, 12. H. 1138. — Zerlegt sich lautlich in एड + गज; ein anderer Name derselben ist उरणात (उरण = एड).

एडमूक (एड + मूक) adj. 1) taubstumm AK. 3, 1, 38. H. 348. an. 4, 5. MED. k. 177. — 2) böse, schlecht H. an. MED. — एड hat hier wohl die belegbare Bedeutung Schaf; vgl. अनेडमूक.

एडुक n. = एडूक BHAR. zu AK. 2, 2, 3 und Dvirūpak. im ÇKDr.

एडूक m. Beinhaus, Reliquientempel (der Buddhisten) AK. 2, 2, 3. H. 1003 (bei Beiden n.). एडूकान्पूत्रायिष्यति वर्जयिष्यति देवताः MBh. 3, 13074. एडूकचिक्ला पृथिवी न देवगुह्ययिता । भविष्यति युगे क्षीणे 13076. Vgl. LIA. I, 490, N. 1. — Vgl. ऐडूक.

ऐडक n. = एडूक Dvirūp. bei BHAR. zu AK. 2, 2, 3. ÇKDr.

एण m. eine Antilopenart (schwarz und mit kurzen Beinen) AK. 2, 5, 10, 8. Trix. 2, 5, 6. H. 1294. M. 3, 269. MBh. 1, 2835. Suçr. 1, 46, 20. 73, 6. 228, 12. 2, 341, 11. 412, 3. 441, 13. Ragh. 9, 55. Bhāg. P. 9, 10, 10. एणकुपाक 5, 8, 4, 5. एणानी Çāntiç. 4, 20. f. एणी P. 4, 3, 159. AK. 2, 5, 8. In der Astr. ist एण und एणदम् der Steinbock Ind. St. 2, 260. — Vgl. एत und ऐणय.

एणक m. dass. Çābdar. im ÇKDr.

एणतिलक (एण + ति°) m. Mond (in welchem die Inder eine Antilope und auch einen Hasen zu sehen glauben) Hār. 13.

एणभृत् (एण + भृत्) m. dass. H. 103.

एणीपचन (ए° + प°) m. pl. N. eines Volkes (Antilopenfleisch kochend); davon °पचनैय adj. P. 1, 1, 75, Sch.

एणीपद (ए° + पद) P. 5, 4, 120. 1) m. eine bes. Art Schlange Suçr. 2, 263, 15. — 2) f. °दी ein best. giftiges Insect Suçr. 2, 296, 16.

1. एत s. एतद्.

2. **रैत** Çānt. 2, 10, 1) adj. f. रैता und रैनी P. 4, 1, 39. Vop. 4, 27. bunt (von Thieren u. s. w.), schimmernd, schillernd, (von der Farbe des Himmels, der Flüsse u. s. w.) (als m. die Farbe in abstr.) Up. 3, 85. VS. Prār. 2, 34.